

Lisa Thùy Dương Nguyễn, Executive Director
VOICE (Vietnamese Overseas Initiative for Conscience Empowerment)
1802 S St. NW., Washington DC 20009
Direct Line: +1 (202) 290 3780
Fax: +1 (202) 543 1297
Email: info@vietnamvoice.org

Website : <http://www.vietnamvoice.org>
Email : info@vietnamvoice.org; vietnamvoice@gmail.com;
newsletter@vietnamvoice.org ; asia@trungtamasia.com ; nam@calitoday.com ;
lisatdnguyen@gmail.com ; lisa@vietnamvoice.org ; editors@calitoday.com ;

1982
Hải Phòng
Một mẹ, một em, thích chó con.
vietnamvoice@gmail.com
Thuy Duong (Lisa) Nguyen (202) 544-2376 E-mail: vietnamvoice@gmail.com

LISA THÙY DƯƠNG
KHÔNG CHỈ LÀ MC ĐẦY TRIỀN VỌNG MÀ CÒN CÓ TRÁI TIM ĐẦY ẤP TÌNH NGƯỜI

Thùy Dương ở tuổi lên 5, 17 và 25

Hầu như vai trò MC (Master of Ceremonies) trong các chương trình văn nghệ, các buổi lễ, các cuộc thuyết trình.v.v. đều rất quan trọng, giới thông thạo đánh giá: 50% thành công là do MC! Vì thế từ giải điện ảnh Oscar hàng năm của Hàn Lâm viện Nghệ thuật Hoa Kỳ, đến các buổi trình diễn trước khán giả của bất cứ hoạt động nào, vai trò MC thành công khi: ăn nói duyên dáng, sắc vóc “sáng sân khấu” và nhất là phải biết dẫn dắt chương trình cho thật khéo!

Lisa Thùy Dương đang là MC đầy triển vọng vì hội đủ 3 yếu tố nêu trên; cô sinh năm 1982 tại Hải Phòng. Mẹ cô, bà Kim Liên, sinh năm 1957 là dân cảng Hải Phòng từ lâu. Có lần bà vào thăm Saigon năm 1979 trong chuyến đi buôn đường dài Nam -Bắc.

Năm 1987, bà dẫn Thùy Dương, lúc đó mới 5 tuổi, theo “đường dây” qua Trung Quốc và đến được trại tại Hongkong chỉ trước thời hạn đóng cửa trại có 5 ngày. Dù hơn 30 năm, bà Kim Liên vẫn nhớ:

“...2 mẹ con đói khát, lúc đó trại chật cứng nên cả 2 cùng nhiều người khác được cho ở tại nhà vòm (như vòm bê-tông chứa máy bay tại phi trường), người mới tới trải các tấm bạt nhựa trên nền xi-măng. Tất cả được phát quần áo của Cao ủy hoặc các Tổ chức Nhân đạo không theo giới tính, cứ lãnh quần áo rồi sau đó đàn ông đàn bà, trẻ em đối với nhau. Sau 2 tháng chờ đợi, 2 mẹ con mới được nhập trại”.

Chi tiết mà cô bé Thùy Dương với “trái táo tị nạn” là khi phái đoàn sinh viên được phép thăm trại cấm chỉ tiếp xúc qua hàng rào nên không đủ thời gian, phải phát vội vàng cho các gia đình có con nhỏ cam hoặc táo, sau đó họ tự trao đổi với nhau vì gia đình có 3, 4 con nhỏ được toàn cam, gia đình khác 4, 5 con được toàn táo nên các cháu đổi qua đổi lại để được “thưởng thức cả cam lẫn táo!” Thùy Dương một mình với trái táo to là quá hạnh phúc với món quà đầu đời này. Cô bé không nhai ngấu nghiến như các trẻ khác mà ôm ngủ và giữ mãi đến vài ngày sau mới ăn “dè” và không quên mời mẹ!

Thùy Dương và mẹ được nhận vào Úc theo diện Nhân Đạo vào năm 1990! Bà Kim Liên cho biết: cháu muốn học ngay nên chỉ tuần sau là cháu cấp sách đến trường và bà chọn cho con gái một tên Úc để bạn bè dễ gọi, thêm Lisa vào Thùy Dương Nguyễn thành: Lisa Nguyen. Bà Kim Liên có thêm bé gái đặt tên là Kim Ngọc!

Sau tiểu học, Thùy Dương tiếp tục bậc trung học tại trường Canterbury Girl High School in **Melbourne**, vùng Tây-Nam Sydney và là học sinh xuất sắc trong “lãnh vực ăn nói”. Khi học lớp 11,12 (1998-1999) cô muốn ứng cử thành “Captain” (Lớp trưởng) toàn trường dù mẹ can: “Con ơi, thân xác con mảnh mai như vậy, trong khi các đứa Úc “to đùng” gấp hai thì làm sao nó nghe lời con?” Lisa mạnh mẽ trấn an mẹ: khi con được bầu chọn là các bạn phải tôn trọng và nghe lời con, mẹ đừng lo! Quả thật, Lisa trở thành một trong các ‘captain’ xuất sắc, ảnh cô được phóng to và treo tại văn phòng nhà trường.

Tháng 12/1999 có kết quả thi, Lisa thi tốt nghiệp trung học HSC (Higher School Certificate) với số điểm 98.75 (chỉ thiếu 1.25 là đạt điểm tuyệt đối 100%). Với số điểm này, Lisa Nguyen chọn ngành Luật tại đại học Sydney ngay trong tháng 3/2000. Năm 2004, cô xong Cử nhân Luật là nghĩ ngay đến việc sang Phi Luật Tân làm thiện nguyện trong văn phòng LS Trịnh Hội chỉ khoảng 4 tháng. Đến nơi, mới rõ hoàn cảnh thương tâm của thuyền nhânVN đang kẹt tại Phi 10, 15 năm, có người chờ đợi đến 17 năm chỉ vì giấy tờ chưa đủ để duyệt xét, nên Lisa phục vụ tại đây đến... hơn 1 năm! Cô nhớ mẹ và em Kim Ngọc “quá chùng chùng” nên giữa năm 2005 khi Trịnh Hội gây quỹ cho thuyền nhân tại Hoa Kỳ, Canada rồi Úc... Thùy Dương gặp lại đồng hương khi làm MC trong dạ tiệc tại Sydney.

Được hỏi, khả năng “ăn nói” của Thùy Dương là do đâu? Bà Kim Liên nhanh nhẹn cho biết cháu may mắn được 3 yếu tố: năng khiếu do trời ban cho, thừa hưởng yếu tố di truyền bên ngoài vì các dì các cậu đều hoạt bát, tính quả quyết thích tranh luận và khi đã muốn làm điều gì đều quyết tâm làm bằng được!

“Trái đất tròn”, vì năm 2006 khi Thùy Dương làm thiện nguyện đến thăm các cô dâu VN bất hạnh tại Đài Loan nơi văn phòng của LM Nguyễn Văn Hùng, tình cờ gặp phái đoàn thiện chí có mặt tại đây; qua câu chuyện, người nữ sinh viên nhắc lại việc thăm trại cảm Hongkong và chị em nhận ra nhau “mừng ơi là mừng” và Thùy Dương xin chị tấm ảnh kỷ niệm chụp năm đó!

Khi xuất hiện lần đầu tiên trên DVD 54 với chủ đề “Bước Chân Việt Nam” của trung tâm Asia, MC Thùy Dương kể ngay chuyện “trái táo tị nạn” làm khán giả cả rạp xúc động cùng vỗ tay.

Thùy Dương có 2 ước mơ: may mắn được nhận “trái táo tị nạn” lúc nghèo khổ, thì nay phải san sẻ nhiều ngàn “trái táo hạnh phúc” đến người khác bằng việc cô cùng một số bạn trẻ tại hải ngoại thành lập VOICE –Vietnamese Overseas Initiative for Conscience Empowerment–nhằm tranh đấu và giúp đỡ cho người ... VN trên toàn thế giới đặc biệt là các thuyền nhân cuối cùng còn kẹt lại tại Phi Luật Tân. Voice có 2 văn phòng tại thủ đô WashingtonD.C. và thủ đô Manila với các thiện nguyện viên đều là các bạn trẻ giúp hoàn tất hồ sơ cho 161 thuyền nhân trước Dec. 31, 2007 là thời hạn chót mà bộ Di Trú Canada yêu cầu để họ nhận hết số thuyền nhân này! Dù việc giúp hồ sơ có nhiều khó khăn và tốn nhiều thời gian nhưng Thùy Dương quả quyết: “Chúng em sẽ cố gắng hoàn tất trước thời gian dù có phải thức... đêm, Thùy Dương rất hy vọng sau ngày 31 tháng 12 năm nay sẽ không còn một người Việt nào phải kéo dài cuộc sống vô hy vọng ở đây nữa”. Thế còn mộng ước thứ 2 của Thùy Dương là gì, có quá tầm tay không?

Thùy Dương tuy xa mẹ, khi thì ở tuốt tận Manila, lúc tại Washington DC hoặc đang thâm hình cho trung tâm Asia... nhưng hàng tuần cô đều điện thoại thăm mẹ tại Sydney ít nhất là 3 lần. Trong những lần đó, Lisa thổ thê: ”Mẹ ơi! con vừa thăm đại học Yale. Trời ơi, to ơi là to, con sẽ đến thăm Harvard vì ước mơ thứ hai của con là được học tại đây để hoàn tất Tiến sĩ (Ph D) Luật”.

Nữ MC Thùy Dương, một khuôn mặt trẻ, xinh đẹp và khá duyên dáng, lưu loát tiếng Việt lần đầu xuất hiện trong chương trình ca nhạc của Trung Tâm Asia. Nghe nói cô đã tốt nghiệp ngành luật tại Úc châu và là thủ khoa cuộc thi MC do đài truyền hình SBTN và Trung Tâm Asia tổ chức trên toàn quốc vừa qua.

MC MỚI CỦA TRUNG TÂM ASIA: THÙY DƯƠNG, LUẬT SƯ ĐẾN TỪ ÚC CHÂU

Đầu tháng này, tại đại nhạc hội trực tiếp thu hình cho DVD 54 của trung tâm Asia tại thành phố Atlanta, tiểu bang Georgia, nơi có một cộng đồng Việt Nam thật trẻ trung và sinh động, khán giả dường như bị “hớp hồn” bởi một cô gái thật trẻ, thật xinh với chiếc răng khềnh, có giọng nói thật Bắc Kỳ dù đã lớn lên tại Úc gần 20 năm, có chất giọng tiếng Anh ngồ ngộ vì pha lẫn âm giọng Úc và âm giọng Anh,... Cô cũng là một luật sư, đến từ Úc châu...

Tuy những “vốn liếng” nói trên đã đủ sức làm say bao trái tim của khán giả, nhưng chất say mà cô đã mang lại trong đêm nhạc hôm ấy không phải là vóc dáng, chất giọng, hay tài năng,... mà là một tấm lòng, một tâm nguyện hiến dâng cho cuộc đời bất hạnh...

Chỉ xuất hiện có 5 phút thôi, nhưng khán giả đã dành cho cô cả một trời thương quý...

Người con gái ấy có tên là **Thùy Dương**, năm nay mới 24 tuổi, và đã tốt nghiệp trường đại học Luật tại Úc.

Những tưởng cô sẽ tự giới thiệu hay được giới thiệu về tài năng học giỏi của cô, nhưng câu chuyện lại rung động lòng người từ một nhịp sâu khác, nhịp sâu đồng cảm của những người từng ra đi đây gian truân, từng sống phập phồng và lo âu về ngày mai trong ...

Cô kể lại một câu chuyện rất bình thường mà nhiều người ty nạn đã từng trải qua: Gia đình cô mang cô vượt biển, và may mắn thay, cô đến được trại Hồng Kông năm 1987, 5 ngày trước khi trại đóng cửa và chấm dứt chương trình ty nạn. Lúc ấy, cô bé Thùy Dương mới 5 tuổi.

Nghe cô kể, tôi bỗng nhớ một tấm ảnh mà tôi thường hay ngắm nhìn khi nghĩ về những mảnh đời ty nạn, những tấm ảnh của những trẻ thơ Việt Nam đứng sau hàng rào kẽm gai, và nhìn đời, nhìn về tương lai qua những hàng rào kẽm gai hay bằng lưới chống B40...

Hình ảnh đó từng gây xúc động thế giới, từng làm lương tri nhân loại thổn thức...

Tôi ngồi đó và nghe em kể, tôi như đi ngược dòng thời gian, ngược không gian để nhìn thấy lại những em bé Việt Nam, và có thể trong đó có em, bên hàng rào năm nào ở trại Whitehead hay một trại nào đó ở Đông Nam Á...

Hàng triệu người Việt, đủ mọi lứa tuổi, đổ xô ra biển chạy trốn, tìm tự do sau tháng 4 năm 1975. Nhiều

người đã không đến bến bờ, và thân xác đã chìm sâu trong lòng biển cả, và nhiều người đã trải qua những tháng ngày biền biệt trong trại ty nạn, và nhiều khi sống sầu buồn trong vô vọng,...

Thùy Dương nhớ lại có một lần đoàn sinh viên Việt Nam từ Hoa Kỳ đến thăm trại ty nạn và có cho Thùy Dương một trái táo. Lần đầu tiên trong đời, cô bé Việt Nam được trái táo, cô thích trái táo đến nỗi không dám ăn, mà chỉ nâng niu, ôm lấy trái táo vào lòng kể cả trong giấc ngủ,...

Kỷ niệm ấy tuy đã qua, nhưng để lại trong cô, một dấu vết, một dấu hỏi cho chính mình: Bao giờ có dịp để trao lại trái táo đó cho những trẻ em bất hạnh đang cần đến nó? Ân tình mà cộng đồng Việt dành cho cô ở tuổi thơ vẫn là một ám ảnh, một lời réo gọi tinh đồng hương, và trái táo trong tâm thức cô lớn dần theo tuổi tác, theo vóc dáng, và cô mơ ước: Rồi sẽ có một ngày...

Và ngày đó đã đến. Sau khi ra tốt nghiệp trường luật, cô tình nguyện về Đông Nam Á, sống và chia sẻ với trẻ em và người bất hạnh 6 tháng, nhưng rồi 6 tháng trôi qua, bước chân cô chưa đành từ giả họ, và cô đã tình nguyện ở lại thêm với họ 6 tháng nữa.

Và sau khi về lại Úc, cô tình nguyện sang Hoa Thịnh Đốn, để cùng đàn anh, đàn chị vận động, thuyết phục thế giới tự do tiếp nhận những người tỵ nạn bất hạnh còn vất vưởng trên những ngỗ cụt, ở những đường cùng trên thế giới.....

Trái táo ngày xưa vẫn còn ám ảnh trong ký ức của cô và bây giờ cô đến với những mảnh đời bất hạnh để trao lại cho họ trái táo yêu thương mà cô đã từng nhận trong cuộc đời...

Và bên cạnh dòng sông bận bịu ấy, có một ngày cô đi lạc vào thế giới văn nghệ: Ghi danh và thi tuyển MC của trung tâm Asia, và cô đã đoạt giải nhất.

Lần đi lạc vào thế giới văn nghệ này có lẽ sẽ mở cho cô cả một chân trời khác như anh Nam Lộc và Việt Dzũng nhận xét và tiên đoán: **Một phát hiện vô giá của trung tâm Asia,... hay cô ta sẽ mở rộng cánh cửa của thế giới MC và thênh thang bước vào...**

Đêm thu hình tại Atlanta chỉ là một sự giới thiệu ngắn ngủi về cô, nhưng nguồn tin từ trung tâm Asia cho biết là cô sẽ chính thức trong vai trò MC của Asia từ cuốn tới, cuốn DVD 55...

Cô gái Bắc Kỳ này đã làm khán giả say mê không phải bằng chiếc răng khềnh, không phải bằng giọng Bắc ngọt ngào, không phải bằng nét đẹp, không phải bằng bằng cấp luật sư, mà bằng một tấm lòng của một cô gái: **Muốn trao lại cho thế hệ trẻ thơ bất hạnh trái táo yêu thương tình đồng loại, trái táo ngọt lịm của tình người mà cô đã nhận ngày nào...**

Và cô đã làm người ngồi bên tôi nhỏ lệ...

"Tin Arlington - **VOICE** là chữ viết tắt của **Vietnamese Overseas Initiative for Conscience Empowerment**, nhóm thiện nguyện này là một nhóm chuyên gia trẻ ở Mỹ, Canada và Úc, có lòng từ tâm muốn cùng nhau hợp tác thành lập hội để thực hiện 3 mục tiêu: Giúp người ... còn kẹt lại ở Đông Nam Á như Phi Luật Tân, Cao Miên, Thái Lan gần hơn 17 năm. Tại Cao Miên có một số hồ sơ ... vì ..., trốn sang Cao Miên và được Cao Ủy ... chấp nhận là người .... Văn phòng của VOICE sẽ tiếp tục vận động cho những hồ sơ này. Giúp những phụ nữ và trẻ em Việt Nam trong tỵ nạn buôn bán phụ nữ, trẻ em ... ở Đông Nam Á như Miên, Thái. VOICE cũng cấp học bổng cho những người đã tốt nghiệp đại học ở Việt Nam mà vì quá nghèo không có cơ hội để đi ra nước ngoài. VOICE sẽ cho những người đã học hành xong ở Việt Nam sang Phi để học thêm tiếng Anh, vì một trong những ngôn ngữ chính của Phi là tiếng Anh, và đây cũng là cơ hội để giúp cho họ học hỏi thêm kinh nghiệm, kiến thức về xã hội dân sự và luật pháp quốc tế. Được biết hiện nay Ủy Ban Điều Hành của VOICE gồm có năm người, Giám

độc Điều hành là cô Thùy Dương Nguyễn, tốt nghiệp Luật khoa tại đại học Sydney Úc Châu. Thùy Dương đang tiếp tục bằng Cao Học Luật. Cô đã làm việc và sống ở Phi một năm để giúp những người Việt tỵ nạn ở Phi và hiện cô đang làm việc cho VOICE ở vùng thủ đô Hoa Thịnh Đốn. Ngoài kiến thức về luật và thiện tâm, cô Thùy Dương cũng đã trúng tuyển giải nhất MC trong kỳ thi tuyển lựa Tài Năng Mới do SBTN và Trung Tâm Asia tổ chức hồi tháng 2 vừa qua.

Về chi phí điều hành các văn phòng, cô Thùy Dương cho biết Văn Phòng ở Phi Luật Tân hiện có tám người, chi phí một tháng khoảng 3000 mỹ kim do những cuộc gây quỹ ở Úc, Canada và Mỹ. Nhờ có văn phòng này giúp đỡ mà hai ngàn đồng bào ...Việt ở Phi được đến định cư ở Hoa Kỳ gần đây. Từ đây đến cuối năm VOICE dự định sẽ mở thêm một văn phòng nữa ở Cao Miên. Phần đông người Việt ở Cao Miên sống bất hợp pháp cho nên họ gặp nhiều khó khăn. Để có ngân khoản thực hiện ba văn phòng, VOICE trông cậy vào những buổi gây quỹ ở Mỹ, Canada và Úc. Vào ngày 5 Tháng Năm sắp tới sẽ có một buổi gây quỹ và ra mắt nhóm thiện nguyện VOICE ở Westin Arlington Gateway, 801 North Glebe Road, thành phố Arlington, tiểu bang Virginia...

(by SBTN - Saigon Broadcasting Television Network)

<http://www.youtube.com/watch?v=EwXIO9yXwlc>

<http://www.vietnamvoice.org/>

Tôi không thích nói hay đề cập đến chính trị và tôn giáo, tôi chỉ muốn dân mình có cơm ăn áo mặc được học hành và làm việc được tự do đi lại và không bị lợi dụng làm con cờ trên bàn cờ chính trị hay kinh tế của bọn điên loạn, con người phải có quyền sống, quyền tự do theo đúng pháp luật và thuần phong mỹ tục không can thiệp vào nội bộ của người khác...

Tôi lo quá các đồng chí à, dân mình sống ở nước ngoài nhưng trình độ chuyên môn tay nghề còn rất thấp nên lương không có cao dễ thất nghiệp, nhà cửa tài sản đất đai thì đâu có nhiều bằng dân bản xứ... Dân giàu có quyền chức thì chỉ có một số ít, dân nghèo thất nghiệp thì nhiều... Giúp được tiền và các chương trình nhân đạo thì quá tốt nhưng chỉ là phần ngọn...

Tôi muốn cùng cộng đồng cùng giúp họ giúp mình với các chương trình học nghề trực tuyến, giúp làm tốt công việc để nếu như có tồn tại bọn phân biệt chủng tộc có sống sót thì chúng cũng không khinh thường dân mình.. để ứng dụng lâu dài Thế hệ thứ hai thì nói toàn tiếng anh làm việc cho dân ngoại bang thì tốt hơn nhưng mất gốc mặc cảm, đề phòng bọn khủng bố lợi dụng làm những việc phản động hại dân hại nước làm cho mọi người không được độc lập, tự do, hạnh phúc mà cứ phải làm nô lệ cho bọn bán nước cầu vinh cứ phải hô hào về chính trị hay tôn giáo coi thường mạng sống quý giá của con người, nhân phẩm của con người. Hay phải làm con chó sủa gâu gâu để kiếm miếng cơm manh áo...

Muốn liên lạc với Thùy Dương hoặc muốn tìm hiểu và giúp đỡ các bạn trẻ của VOICE, xin bạn đọc email về địa chỉ: lisa@vietnamvoice.org hoặc lisatdnguyen@gmail.com

Địa chỉ của Voice: 1802 S St N.W., Washington D.C. 20009, USA.
Điện thoại số: (202) 290-3780 và xin vào trang mạng: www.vietnamvoice.org

